

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w E. z dnia 27 października 2005 r., sygn. akt V Ca (...),

ze skargi pozwanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 19 grudnia 2002 r., sygn. akt III RC (...),

w sprawie z powództwa małoletniej K. L.

przeciwko Ł. B.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, co dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przymus adwokacko-radcowski nie obowiązuje jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu, a także gdy stroną, jej organem, przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także, gdy stroną, jej organem lub przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Z uwagi na to, że skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniosła osobiście strona, a nie zachodzą wskazane w art. 87¹ § 2 k.p.c. okoliczności wyłączające przymus adwokacko-radcowski, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę.